

Principy školy a kritéria přijímání žáků

KUBUKI ... je jiná

Přístup je malá věc, která dělá velké rozdíly.
Winston Churchill

Základní škola (6-11 let)
Družina (6-15 let)

Celoživotní vzdělávání

KUBUKI se orientuje na potřeby mladých lidí a podporuje celoživotní vzdělávání. Koncepce tohoto vzdělávacího směru se vyvinula z dlouholeté zkušenosti s pedagogikou Montessori a modelu „Being Human“ (Být člověkem) podle Solihina a Alicie Thomových.

Cíle KUBUKI

Ve smyslu celoživotního vzdělávání by měla být mladým lidem s jejich individuálními předpoklady nabídnuta možnost pedagogického doprovodu tak, aby se vyvinuli v osobnosti, které budou

- autonomní a autentické,
- bdělé a citlivé,
- živé a tvořivé,
- schopné přijmout kritiku,
- zodpovědné,
- schopné podat výkon,
- schopné se bavit,
- sebevědomé.

Principy Montessori pedagogiky

Základem je respektování každého dítěte jako jedinečné osobnosti.

Princip svobody a samostatnosti

Uplatňování daného principu znamená, že si dítě svobodně vybírá kdy, kde a s kým bude pracovat. Učitel činnost koordinuje a pomáhá dětem, které se nedokážou rozhodnout. Pokud si má dítě svobodně volit, musí být schopné sebeovládání. S možností této svobodné volby dítě zároveň přebírá zodpovědnost a nese si přirozené následky své volby.

Princip celostního učení

Všechny materiály jsou připravovány tak, aby se dítě učilo v souvislostech, aby byly propojovány všechny vzdělávací oblasti. Děti se učí zpracovávat projekty, vytvářet myšlenkové mapy a plán realizace, spolupracovat, vyhledávat si informace, zpracovávat je a prezentovat.

Princip polarizace pozornosti

Díky tomu, že si dítě činnost samo vybere, se lépe soustředí.

Princip pohybu

Pohyb od intelektu nelze oddělit. Je úzce spojen s jakýmkoliv poznáváním. Dítě má během celého dne možnost volného pohybu po prostoru, dodržuje však dohodnutá pravidla.

Princip práce s chybou

V Montessori prostředí je chyba chápána jako naprosto přirozená věc, ke které při učení dochází. Je to součást řešení problémů a zdroj nových poznatků. Dítě je vedeno k tomu, aby samo našlo a opravilo své chyby, případně se dotázalo na jejich příčinu. Děti se učí reflexi a sebehodnocení. Hodnocení je slovní a probíhá průběžně po celý školní rok.

Princip věkové heterogenity

Ve skupinách pracují děti ve věkových skupinách (6-9 / 9-12), vytváří se tím pozitivní vztahy mezi dětmi, vztah pomoci a ohleduplnosti, rozvíjí se schopnost komunikovat, spolupracovat a tolerovat názor druhého.

Princip vedení – úloha učitele

Montessori pedagogika se řídí heslem: „Pomoz mi, abych to dokázal sám.“ Pedagog je pomocníkem a spolupracovníkem, nabízí dětem volbu z činností, je organizátorem průběhu vyučování a pozorovatelem dění.

Partnerský přístup

Důležité je společné vytváření pravidel. Když se na jejich vytváření podílejí děti, samy se jimi rády a ochotně řídí a samy dohlížejí na jejich dodržování. Respektující přístup umožňuje dětem vytvářet si sebeúctu.

Etika a respekt jako princip výuky

Výchova k míru a doprovázení v konfliktních situacích jsou důležitými stavebními kameny naší práce. Uprostřed zájmu stojí schopnost převzít zodpovědnost za sebe sama i za druhé, ohleduplné zacházení a respekt k životu zvířat i rostlin. Společné sociální projekty, svátky v průběhu roku a zážitky z přírody tvoří důležitou součást výuky.

Radost z práce

V uvolněné atmosféře je možné vnímat autentické potřeby a díky tomu může probíhat intenzivní a radostný proces učení.

Připravené prostředí

V rámci předem připraveného prostředí se pedagogové starají o příjemnou atmosféru plnou důvěry, kdy je zcela vážně přistupováno k myšlenkám i pocitům dětí.

Pedagogové

- doprovázejí a aktivují procesy učení,
- vyprávějí a napomáhají,
- zprostředkovávají kontakt mezi dítětem a materiálem.

Mladý člověk se v připraveném prostředí učí pomocí **Montessori materiálů** o různých oblastech života.

Tyto materiály se nacházejí strukturovaně a přehledně v připraveném prostředí a jsou přizpůsobeny stupni vývoje jednotlivých dětí ve skupině. Každé dítě může pracovat svým individuálním tempem a rozvíjet se podle svého vlastního rytmu.

Společenství

Živé vztahy dětí mezi sebou a k pedagogům vytvářejí prostor pro proces učení a růstu. V KUBUKI lze takové živé společenství zakusit.

Při naší pedagogické práci je důležité, aby děti, rodiče a pedagogové pracovali jednotně. Hlubkový rozbor potenciálu každého dítěte je výzvou pro všechny zúčastněné. Aby byl zaručen průběžný vývoj dítěte, je nezbytné, aby rodiče a pedagogové sami prokázali připravenost se rozvíjet a byli schopni sebereflexe. Pozitivní vztah, důvěra a trpělivost k sobě samému i k druhým v procesu učení je velkou výzvou, kterou naše zařízení žije a kterou podporuje.

Spolupráce rodičů

*Spolupráce rodičů je **podstatnou součástí** konceptu, tvoří rámec běžného pedagogického dne.* K dobré spolupráci potřebujeme rodiče, pro něž **samostatnost a zodpovědnost** není jen prázdnou frází, a kteří

- **věří** v neznámý a neprozkoumaný potenciál rozvoje svých dětí;
- **vnímají** své děti – pozorují, cítí, vidí a poznávají jejich vývojové kroky;
- zacházejí spolu se vzájemným respektem, což je vyjádřeno **otevřenou a čestnou** kulturou dialogu;
- vykazují připravenost k dalšímu vnitřnímu rozvoji své vlastní osobnosti, aby zajistili volný průběh rozvoje dítěte. „**Vnitřní práce rodičů**“ znamená, že rodiče jsou vyzýváni k tomu, aby **sami v sobě** zpracovávali témata, která jsou jim prostřednictvím jejich dětí zviditelněna. Jen pokud rodiče a pedagogové rozebírají svůj vnitřní svět a pohlížejí na sebe jako na stále se učící, může růst vzájemná důvěra.
- **žijí** hodnotami školy KUBUKI;
- se sami vědomě **rozhodli** pro KUBUKI a stojí za ní;
- se **aktivně účastní** každodenního života v KUBUKI a tím ji v celkovém rámci podporují.

Metody

Svobodná volba práce

V didaktickém systému Marie Montessori stojí ve středu zájmu sebeurčení dítěte, a to v pedagogy předem daném rámci a dané struktuře. Při volbě svých činností mladí lidé zacházejí zodpovědně se sebou samými, s ostatními i s předem připraveným prostředím.

Věkově heterogenní skupiny

Podle hesla „pomáhat a nechat si pomoci“ mají děti možnost se učit spolu a od sebe navzájem. Různé věkové kategorie dětí se učí vždy ve skupině společně.

Z každodenních zkušeností s tím, že někomu pomohou a nechají si pomoci, a společných prací starších a mladších vzniká něco velice živého. Mladší žáci dostávají od starších množství impulsů. Starší mají možnost zopakovat si látku spolu s mladšími, a také si ji prohloubit. Touto metodou získají mladí lidé zcela přirozeným způsobem vysoké sociální kompetence a také důležité soft skills (tzv. interpersonální dovednosti – schopnost komunikace, schopnost práce v týmu, odolnost vůči stresu, vědomí zodpovědnosti, tolerance, schopnost snést kritiku, vyrovnávat se s konflikty...).

Cvičení ticha

Při cvičeních ticha prohlubujeme vztah k sobě samému a k ostatním, posilujeme soustředění a vnímání sebe sama. Cvičení ticha uvádějí tělo, ducha i duši do klidu. Umožňují mladým lidem nalézt vztah k sobě samým a k druhým. Teprve ve stavu vnitřního ticha vznikají autentické potřeby, které povedou mladého člověka k tomu, aby byl činný a rozvíjel svůj potenciál. Právě v naší uspěchané době jsou cvičení ticha důležitými pevnými body v běžném pedagogickém dni.

Projekty a „Going out“

Děti se nejlépe učí pomocí zkušenosti, zejména pokud jsou emočně účastny projektů, které jim buď nabídnou pedagogové nebo si je vyberou samy. Proto mohou podnikat vycházky do muzeí, knihoven a dalších zařízení, které jsou nutné k realizaci projektů. Společná návštěva škol v sousedních zemích, Německu a Rakousku, a vzájemná výměna bude plánována a uskutečňována jak ze strany žáků, tak pedagogů.

Učení pomocí příkladu

Mladí lidé mají možnost zdokonalovat se ve své práci. Dostanou dostatek prostoru a času pro to, aby nasytili svoji touhu po vědě a zkušenostech. Na příkladu se mladí lidé učí rozpoznávat souvislosti.

Cizí jazyky a kurzy

Výuku cizích jazyků (němčiny a angličtiny) budou zajišťovat rodilí mluvčí na základě metody immerze („ponoření se“). Výuka bude probíhat pravidelně po celý rok.

Oblasti podle Marie Montessori

Cvičení praktického života

Maria Montessori zavedla „cvičení každodenního života“ (to může zahrnovat například schopnost vyhledat si potřebné informace v knihách nebo na internetu, vědět, jak si složit oblečení, schopnost prostřít stůl nebo si uvařit oběd či upéct něco na svačinu...) jako vlastní obor práce pro děti. Probíhají průběžně během celého dne a slouží k rozvoji samostatnosti dětí.

Pomůcky pro smyslové vnímání

Práce s pomůckami pro smyslové vnímání (hmat, čich, chuť...) probouzí ducha a otevírá smysly. Děti si uspořádávají smyslové vjemy a spojují je s celkem.

Matematika

Materiál k matematice vyvinutý Marií Montessori se vyznačuje tím, že mladým lidem pomocí činnosti a pochopení otevírá postupnou cestu od konkrétních materiálů k abstraktním jevům.

Jazyk

Dítě si v závislosti na svých citlivých fázích rozvíjí zájem o jazyk. Pomocí materiálu (jako jsou např. písmena na smírkovém papíru) se v připraveném prostředí děti učí číst a psát. Mladí lidé se naučí mateřskou i cizí řeč pomocí ústní a písemné komunikace. Součástí výuky je kontakt s rodilými mluvčími.

Kosmická výchova

Oblast kosmické výchovy je spojovacím prvkem Montessori pedagogiky. Pro Marii Montessori podléhá stvoření celkovému plánu. Každá část země, každá rostlina, každá živá bytost plní úkoly vzhledem k celku – k vesmíru. Člověk zde zaujímá zvláštní postavení: nese zodpovědnost. Proto nalezneme kosmickou výchovu ve všech oblastech, včetně těch výše jmenovaných a v tradičních vyučovacích předmětech. Předvedení a zpracování projektů, které přesahují jednotlivé obory, umožňují mladým lidem rozpoznávat souvislosti a získat přehled.

Hudebně-tvořivý obor

Hudebně tvořivý obor je důležitou součástí výuky. Během svobodné volby práce mohou vznikat např. divadelní hry, které děti sami vymýšlejí, šijí si pro ně kostýmy a staví kulisy. Pracují, malují a vyrábějí předměty z hlíny. Při sezení v kroužku zpíváme a provozujeme hudbu téměř každý den. Někdy se zaměřujeme na projekty a kurzy pod vedením expertů z různých uměleckých směrů (hudebníků, výtvarných umělců apod.).

Zdraví a pohyb

Děti mohou každý den využít možnosti pohybu ve cvičební místnosti a na zahradě. Při volném výběru práce se žáci pohybují podle svých potřeb, aniž by při tom rušili ostatní v jejich práci. Nabízíme další projekty, například výlety, outdoorové učení, kurz plavání.

Každý den se dováží čerstvě uvařené jídlo ze školní kuchyně ZŠ Čapkova. Svačiny si děti připravují společně sami nebo s naší dopomocí.

Všeobecné podmínky

Založení zařízení KUBUKI

KUBUKI je školská právnická osoba a byla založena v roce 2013 Mgr. Petrou Leder. Základní škola je zapsána ve školském rejstříku od roku 2019.

Financování a slevy

Základní škola KUBUKI je koncipovaná jako celodenní škola.

Financování školy se uskutečňuje z příspěvků rodičů.

Současné měsíční příspěvky:

Celodenní škola (škola a družina) 8.715,- Kč * (12x ročně)

* podléhá průběžným úpravám indexu

Při uzavření smlouvy o přijetí do základní školy se vybírá jednorázové zápisné a správní poplatky ve výši 5.000,-Kč. V měsíčních platbách za školné jsou zahrnuty náklady na péči a materiál a stravné. Náklady na výlety, exkurze, jazykové cesty apod. budou účtovány odděleně.

Rodinám s více dětmi v ZŠ se příspěvek za druhé dítě docházející do ZŠ KUBUKI snižuje o 10% a neplatí se za něj zápisné. V případě, že dítě z důvodu nemoci nebo dovolené nenavštěvuje dočasně ZŠ, se příspěvky nevrací.

Přijímací řízení

- Aby se rodiče seznámili s konceptem našeho vzdělávacího zařízení, zúčastní se oba informační schůzky.
- Pro všechny, kdo mají zájem o přijetí svého dítěte do KUBUKI, je závazně k dispozici termín k hostování.
- Vyrozumění, zda vaše dítě bylo přijato, obdržíte písemně.
- Do základní školy KUBUKI přijímáme děti od 1. do 5. třídy prvního stupně základní školy ve věku od 6 do 10 let.
- O přijetí žáka či jeho vyloučení rozhoduje ředitelka. Žádost o přijetí do základní školy nebo o ukončení docházky do základní školy je podávána písemně. Do základní školy může být žák přihlášen i v průběhu školního roku. V průběhu školního roku může žák ukončit docházku na žádost zákonných zástupců o vyřazení žáka. Oznámení o ukončení docházky během školního roku je předkládáno písemně, výpovědní lhůta je 2 měsíce a začíná běžet prvním dnem následujícího měsíce po obdržení žádosti o ukončení docházky.

Doba vyučování a prázdnin

Základní škola	08.00 - 14.00
Družina	07.00 - 08.00 13.00 - 16.00

Hlavní vyučovací doba v základní škole začíná v 8:00hod.

Čas mezi 8.00 a 8.30 slouží k setkávání v komunitním kruhu a společnému naplánování dne. Vyučování začíná v 8.30.

Družina je během letních prázdnin otevřena v měsíci srpnu od 07.00 do 16.00 hodin.

Koncept KUBUKI školy – připomenutí některých pojmů

Na úvod je třeba říci, že KUBUKI je společenství lidí, kterým jde o to, aby všichni spolupracovali a pomáhali mladým lidem dorůst ve zodpovědné, samostatné a charakterní dospělosti.

Celková situace ve školství nás povzbuzuje k tomu, abychom se ještě více zamýšleli nad tím, jaký koncept chceme pro naši školu. Snažíme se vybírat z různých vzdělávacích systémů to, o čem jsme přesvědčeni, že je přínosné a bude prospívat dětem i dospělým.

Autonomní učení – Dítě samo rozhoduje o vlastním procesu učení, neznamena to však, že ve vyučovacím procesu přechází veškerá zodpovědnost z učitele na žáka. Role učitele se však mění. Jedna z nejdůležitějších změn úzce spojených s rozvojem autonomie žáka je ta, že se učitel stává pomocníkem k rozvoji žákovy samostatnosti při získávání nových poznatků a rozvoje dovedností žáků; nácvik učebních strategií chápe jako součást a jeden z obsahů vyučovacího procesu a uplatňuje takové formy výuky, které žákovu samostatnost podporují.

Výuka ve věkově smíšených skupinách – Jde o formu skupinové práce a samostatnou práci. Žáci se učí samostatně pracovat, analyzovat problém a vhodně rozvrhnout práci. Nižší počet žáků v každém ročníku umožňuje okamžité získávání zpětné vazby od učitele a informaci o zvládnutí učiva. Tato skutečnost umožňuje učiteli mnohem častější kontakt a interakci s žáky – je schopen mnohem většího individuálního přístupu. Žáci v malotřídní škole získávají a zpracovávají velké množství informací nejen od učitele, ale také při spojení tříd od starších spolužáků (nové učivo vyššího ročníku) nebo od mladších spolužáků (opakování učiva z předešlých let). Často pak dochází k situacím, kdy si žáci mohou pomáhat a vysvětlovat učivo spolužákům, což se v praxi ukázalo jako velmi efektivní. Jedním ze základních znaků toho, že něčemu rozumí, je schopnost vysvětlit druhému věc tak, aby to pochopil. A na to jsou věkově smíšené skupiny ideální.

Hodnocení – Jedna známka nemůže obsáhnout to, co se učitel snaží žákovi sdělit. Je známkován za vědomosti, snahu, rychlost, schopnost koncentrace, za to, jestli „zlobí“ nebo je „hodný“? Pro děti je důležité chápat, za co a proč jsou hodnoceny. Slovní hodnocení jde do hloubky, dítě může pracovat s informacemi, které jsou v něm obsažené a zpětná vazba je mnohem přínosnější a má pro dítě úplně jinou hodnotu než jedna známka. Hodnocení má tři části. S *průběžným hodnocením* se dítě setkává každý den. Jde o zpětnou vazbu, kterou dáváme buď verbálně bezprostředně při práci nebo ve formě písemného vzkazu. *Celkové hodnocení*, které shrnuje výsledky práce dítěte za určité období (čtvrtletí, pololetí), je podáváno ústně i písemnou formou, a to vždy tak, aby bylo srozumitelné a přínosné hlavně pro dítě. V rámci *sebehodnocení* se dítě zaměřuje zejména na porozumění danému učivu. Zamýšlí se nad příčinami svých úspěchů či neúspěchů a významem toho, co se již naučilo. Vyjadřuje, jaké podmínky potřebuje ke zvládnutí učiva a jaké jsou jeho další vzdělávací cíle. Ve škole je hodnocení prováděno v rámci rozhovorů s rodiči i pomocí přímého hodnocení práce dětí.

Diferencovaná výuka – Cílem diferenciací je využití různých stylů výuky, které zajistí, že děti mohou přistupovat k učení různými způsoby, ale se stejnými nebo podobnými výsledky. Cílem diferenciací je podněcovat kreativitu tím, že pomáhá dětem vytvářet

silnější spojení, chápat vztahy a chápat koncepty intuitivněji. Diferencované instrukce mohou být použity v libovolném počtu předmětů. Děti mohou využívat podněty vizuální, sluchové, hmatové či pohybové, vybírat si pomůcky a materiály k učení podle toho, který styl vyučování upřednostňují. Někteří mohou dokončit úkol na papíře nebo na obrázcích, jiní se mohou rozhodnout dát ústní zprávu nebo vytvořit trojrozměrný model. Diferenciace může také změnit způsob uspořádání samotné třídy. Děti mohou být rozděleny do skupin na základě jejich přístupu k učení, nebo jim mohou být poskytnuty tiché prostory pro studium, pokud se tak rozhodnou.

Soft skills – Interpersonální neboli měkké dovednosti se určitým způsobem pojí s emoční inteligencí (EQ), která vyjadřuje, jak dobře umí jedinec zvládat své vlastní emoce a jak se umí vcítit do emocí ostatních. Dále pak zahrnují obecnou schopnost řešení nahodilých problémů. Soft skills zkrátka označují ty věci, které se dají jen těžko naučit. Jde např. o komunikační dovednosti, schopnost týmové práce, flexibilitu a schopnost přizpůsobit se, ochotu učit se novým věcem, o vyjednávání a řešení konfliktů nebo sebereflexi a schopnost přijmout kritiku.

Výuka čtení a psaní genetickou metodou – V běžných školách se většinou učí děti číst a psát pomocí analyticko-syntetické metody (zjednodušeně pomocí slabikování). Tato metoda má v ČR velmi silnou tradici, kromě čtení pomocí rozkladu slov na slabiky se děti také rovnou učí všechny čtyři tvary písmen – velké a malé tiskací a velké a malé psací najednou. Genetická metoda je odlišná v tom, že se při ní děti naučí nejprve všechna velká tiskací písmena číst i psát, poté přichází na řadu odvození malých tiskacích písmen a teprve po bezpečném zvládnutí tiskací abecedy se přechází ke psaní psacích písmen. Při čtení je výhoda v tom, že děti začínají číst dříve, a to i zdánlivě dlouhá a složitá slova (jako dinosaurus nebo princezna), ale protože se děti učí číst slova po jednotlivých písmenech a zároveň po celých slovech najednou, odpadá při čtení slabikování, které u některých dětí přetrvává i několik let.

Imerze – ponoření se do jazyka. Rodilý mluvčí na děti mluví svým jazykem, děti se tak naprosto přirozeně učí cizímu jazyku.